

Column FCSI Rob Janssen

Dromen mag!

Vanmorgen viel mij in ons regionaal Dagblad (De Gelderlander 1-5-'19) het volgende bericht op: 'Arnhem gaat de eenzaamheid te lijf'.

Als gevolg van het beleid dat ouderen langer thuis verzorgd moeten blijven, is er sprake van 'groeierende eenzaamheid'. Dit is niet alleen bij ouderen het geval, maar ook jongeren lijden hieronder, maar laat ik me beperken tot de zorg bij ouderen.

Dit bericht deed me herinneren aan een film die ik heb gezien.

De titel van de film was 'tous ensemble' oftewel 'alles samen', met onder andere Jane Fonda, Geraldine Chaplin en Daniel Brühl.

De komedie vertelt over een paar vrienden, echtparen, die ondanks de nogal verschillende karakters, al tientallen jaren met elkaar bevriend zijn. De bevolgen politiek activist met zijn nogal burgerlijke vrouw, de hartstochtelijke feministe met haar levens genietende partner en de weduwnaar Claude.

Dit illustere stel woont in Parijs en kent elkaar al van de roerige jaren 60.

Ze wonen nog zelfstandig, totdat Claude een kleine hartaanval krijgt.

Op aangeven van zijn zoon wordt Claude opgenomen in een verzorgingshuis en voelt zich daar duidelijk niet op zijn gemak. Tijdens een van de bezoeken van zijn vrienden roept een van hen "konden we maar bij elkaar wonen dan konden we een beetje op elkaar passen".

En tot grote ergernis en bezorgdheid van zijn zoon wordt Claude uit het verzorgingshuis ontvoerd en gaat men bij elkaar wonen om voor elkaar te zorgen.

Al snel werd duidelijk dat er hulp moest komen en die werd gevonden bij een student die gratis onderdak werd geboden in ruil voor de diensten die hij levert. Zeg maar een 'buddy'.

Ik moest bij het lezen van het krantenbericht over eenzaamheid terugdenken aan deze prachtige filmkomedie. Zou het niet mooi zijn als je met een groep gelijkgestemden zou kunnen samenwonen. Kunnen genieten van dezelfde interesses, eten en drinken en de ambiance in een plezierige omgeving?

Een leefgemeenschap waar men met enige hulp in een eigen woning oud kan worden.

Geen ZZP 1 t/m 8 indicaties, maar met hulp van familie en aanverwanten en professionele hulp inkopen als dat wenselijk of noodzakelijk is? En waarom zou een dergelijk initiatief ook niet kunnen rekenen op ondersteuning van de gemeente en/of overheid zonder al die overbodige regelgeving en bureaucratische rompslomp? Arnhem gaat nu een half miljoen steken in wijkvoorzieningen om de eenzaamheid te bestrijden. Is dat niet het paard achter de wagen spannen? U zegt het maar.

Wellicht wordt het tijd dat wij ons levensbeeld aanpassen aan de tijd. Meer waarden toevoegen aan ons leven, in plaats van dat wij ons blijven richten op alleen maar geld en carrière.

En moeten wij dan toch andere keuzes maken? Misschien kunnen we dan wel een 'buddy' zijn voor onze ouders, vrienden en verwanten.

'Het zou toch mooi zijn'.